На прощання, милий брате,
Що сказать тобі?
Моє серденько розтяте
Ниє все в журбі.

В темну даль без повороту,
Може, зникнеш ти...
А нам треба б на роботу,
Бо люд кличе йти.

До завітів будьмо ж певні;
Доки мисль руша,
Стіймо поруч, як найкревні,
Як одна душа!

Обійнять навік немога,-
Обійму на час...
Доки світ, тяжка дорога
Не розлучить нас.

Що кайдани та напасті?
Годі потурать...
За братів нам доля пасти,
За сестер вмирать!

В гадці віки я з тобою,
Голубе ти мій!
Спогадай же хоть добою
У нудьзі німій!